

This work is licenced under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Ovaj rad dostupan je za upotrebu pod licencom Creative Commons Imenovanje 4.0. međunarodna

UDK: 811.163.42'243

811.511.141:811.163.42

PRETHODNO

811.163.42'36

PRIOPĆENJE

81'246.2

378.091.3

Primljen: 15. 10. 2024.

Prihvaćen: 23. 6. 2025.

DOI: <https://doi.org/10.22210/strjez/54-1/4>

Utjecaj mađarskoga jezika pri usvajanju i uporabi glagolske rekcije u procesu učenja hrvatskoga jezika kao inoga¹

Rene Čipanjanja

ripanjanja35@gmail.com

ELTE BTK, Budimpešta, Katedra za slavistiku

Materinski jezik pojedinca nesumnjivo utječe na njegovo usvajanje drugoga i/ili stranoga jezika, a što se očituje u obliku jezičnih interferencija na svim jezičnim razinama, pa tako i na sintaktičkoj. Stoga i glagolska rekcija studentima izvornim govornicima mađarskoga jezika u određenoj mjeri uzrokuje poteškoće pri učenju i usvajanju hrvatskoga jezika kao inoga, a samim tim i pri njegovoj uporabi i u usmenome i u pisanome obliku. U ovome će se radu iznijeti i analizirati sintaktičke pogreške mađarskih studenata hrvatskoga jezika povezane s glagolskom rekcijom u hrvatskome jeziku, a uzrokovane upravo utjecajem njihova materinskoga (mađarskoga) jezika, i to na primjerima odabranih hrvatskih i mađarskih glagola. Ciljna su skupina u istraživanju dvojezični/višejezični studenti čiji je materinski jezik mađarski, a primjeri koji služe kao korpus ekscerpirani su iz njihova pisanoga i govorenoga jezika tijekom nastavne prakse. Cilj istraživanja jest utvrditi u kojoj mjeri studenti pripadnici ciljne skupine griješe pri uporabi glagolske rekcije hrvatskih glagola pod utjecajem svojega materinskog jezika, čime se na koncu nastoji upotpuniti i suodnos dvaju jezika kada je riječ o poučavanju hrvatskoga jezika kao inoga.

Ključne riječi: *dvojezičnost, jezične interferencije, glagolska rekcija, hrvatski jezik, mađarski jezik*

¹ Rad je nastao u okviru projekta *Hrvatsko-mađarska pisana baština* (uniri-iskusni-human-23-131)).

1. JEZIČNE INTERFERENCIJE KAO POTICAJ I ISTRAŽIVAČKI SMJER

Utjecaj se jednoga jezika na drugi – u kontekstu ovoga rada mađarskoga jezika na hrvatski, i to kada je, u skladu s predmetom istraživanja, u pitanju glagolska rekcija – odvija u vidu jezičnih interferencija, koje se u jezikoslovnoj literaturi uglavnom slično definiraju. Tako, primjerice, Weinrich (1953, str. 1) interferencije promatra kao skupni pojam koji obuhvaća sve jezične pojave koje upućuju na to da se pojedinac u svakodnevnoj komunikaciji služi s više od jednoga jezika. Drugim riječima, riječ je o svim pojavama koje se javljaju usred dvojezičnosti, i to na svim jezičnim razinama, pa tako i gramatičkoj, kojoj pripada i sintaktička kategorija što je predmetom ovoga rada. Haugen (1950) interferencije s druge strane povezuje s prebacivanjem jezičnih kodova², a Romainovo se (1995) tumačenje jezičnih interferencija ponovno približava Weinrichovu. Svima im je pak zajednička tvrdnja da je pojava jezičnih interferencija uvjetovana dvojezičnošću ili višejezičnošću govornikâ, za koje također postoji nemali broj definicija³ ali i vrsta⁴ (usp. Borbély 2014, str. 28–55; Jelaska 2005, str. 38–48). Stoga, radi smještanja u znanstveno-istraživački okvir bitno je naglasiti da se utjecaj (materinskoga)⁵ mađarskoga jezika na hrvatski u sklopu ovoga rada analizira oslanjajući se na jezične interferencije kao na jezične pojave potaknute dvojezičnošću/ višejezičnošću govornika, dakako s obzirom na ciljnu (studentsku) skupinu, o kojoj će se više reći u idućem poglavlju. Pritom, kao osobit poticaj za istraživanje, valja navesti da su se dosadašnja hrvatsko-mađarska kontaktološka istraživanja na jezične interferencije mađarskoga jezika, pa tako i na one sintaktičke, tek rubno osvrnula. Konkretnije, sažet je pregled nekih jezičnih interferencija mađarskoga jezika tek odnedavno dan u Dudás, 2023, str. 110–115., ali nije zgorega navesti i sintaksu Lászlóa Dezsőa iz 1986.

² Pojava u komunikacijskom procesu kada njegovi sudionici zbog nekog razloga prijeđu s jednoga jezika (koda) na drugi (Borbély, 2014, str. 57; Jelaska, 2005, str. 43–44).

³ Dvojezičnost se vrlo različito određuje, tj. nema jednostavne i općeprihvaćene definicije: s jedne se strane smatra da su dvojezični govornici oni koji su oba jezika ovladali kao izvorni govornici, preko onih koji se služe dvama jezicima na bilo kojem stupnju, a po nekima su dvojezični i oni koji su sposobni proizvoditi izraze ili rečenice na drugome jeziku ili na minimalnoj razini ovladati kojom jezičnom djelatnošću itd. (Jelaska, 2005, str. 38–39).

⁴ Dvojezičnost i višejezičnost dalje se može podijeliti po vremenu, jezicima, jezičnim sposobnostima, jezičnim djelatnostima itd. (usp. Jelaska, 2005, str. 38–48). Borbély (2014, str. 28–55) još navodi npr. termine *egyéni kétnyelvűség* (individualna dvojezičnost) i *közösségi kétnyelvűség* (društvena dvojezičnost).

⁵ Jer „kako djeca i odrasli obično uče jezike pošto su već usvojili bar materinski jezik, pri učenju novoga jezika staro jezično znanje i nesvjesno će utjecati na učenje. Govornici na novi jezik prenose ključna obilježja svojega materinskoga jezika.“ (Jelaska, 2005, str. 99).

godine (*Tipološka analiza hrvatskosrpske sintakse i njena usporedba sa sintaksom mađarskog jezika*) iako su u njoj poneke sintaktičke interferencije samo uzgredno navedene. S obzirom na rečeno ovaj je rad ponajprije osmišljen kao iscrpniji doprinos opisu i usustavljanju interferencija mađarskoga jezika kada je u pitanju glagolska rekcija kao sintaktička kategorija.⁶

2. O KORPUSU, CILJNOJ SKUPINI I ISTRAŽIVAČKIM CILJEVIMA

Korpus istraživanja čine primjeri ekscerpirani iz govorenoga i pisanoga jezika studenata tijekom trogodišnje lektorske prakse na Filozofskome fakultetu Sveučilišta ELTE u Budimpešti (ELTE BTK).⁷ Ekscerpirani primjeri izlučeni su tijekom jedne nastavne/akademske godine iz pisanih uradaka studenata – kojih je otprilike bilo od 10 do 15 – (sastavci, eseji, pisane zadaće, prevoditeljski zadatci, odgovori na pitanja i slično) te zabilježeni pri usmenom izražavanju studenata, poglavito u sklopu razgovorâ/rasprava o određenoj temi. Korpus se, dakle, ne temelji na rezultatima prikupljenim, primjerice, anketnim istraživanjem, i to jer se, u prvome redu, pošlo od pretpostavke da će pojava eventualnih jezičnih (rekcijskih) interferencija biti vjerojatnija i dosljednija ako studentima nisu ponuđena različita (i standardna i nestandardna) rekcijska rješenja, tj. ako su sami primorani uporabiti ono rekcijsko rješenje koje smatraju prirodni(j)im i odgovarajućim. Riječ je pritom o studentima čiji je materinski jezik mađarski⁸ te koji hrvatski jezik studiraju/uče u različitim oblicima – nekima je glavni studij, nekima drugi, a nekima izborni kolegij – te je, posebice u kontekstu dvojezičnosti, važno napomenuti da su se mnogi od njih na studij upisali s predznanjem hrvatskoga jezika. Tako su, primjerice, određeni studenti hrvatski jezik usvojili i/ili tijekom svojega osnovnoškolskoga i/ili srednjoškolskoga obrazovanja, u obitelji itd.⁹, dok su drugi hrvatskim jezikom ovladali na fakultetskoj nastavi i izvan nje

⁶ Vrijedno je pritom istaknuti da je riječ o dvama tipološki različitim jezicima, tj. hrvatski je flektivni, a mađarski aglutinativni jezik.

⁷ Studij hrvatskoga jezika (Katedra za slavistiku, Odsjek za slavensku i baltičku filologiju).

⁸ Pod mađarskim se studentima u okviru istraživanja podrazumijevaju studenti čiji je materinski jezik mađarski te potječu iz Mađarske kao i oni koji su pripadnicima mađarske nacionalne manjine u kojoj od susjednih zemalja, a koji svojim materinskim jezikom također smatraju mađarski.

⁹ Točnije, riječ je o studentima koji su, primjerice, na mađarskom tlu pohađali koju školu u kojoj se nastava izvodi na jeziku i pismu (hrvatske) nacionalne manjine i/ili su hrvatskoga podrijetla i/ili su na hrvatskome jeziku komunicirali (komuniciraju) s prijateljima, susjedima, rođacima itd. Uzgred, o jeziku hrvatske zajednice u Mađarskoj Bockovac (2018, str. 37–38) tvrdi da dolazi do sužavanja jezičnih prostora na kojima se jezik nekoć rabio (npr. unutar obitelji) te do razilaženja govornika i prekida predaje jezika itd., ali da je hrvatski jezik još uvijek prvi jezik određenim skupinama govornika, te da se rabi i u obiteljskom i u prijateljskom okružju.

(npr. sudjelovanje na različitim programima povezanim s hrvatskim jezikom, u programima studentske razmjene, ljetnim školama itsl.). Dakle, budući da je riječ o studentima kojima je makar neki životni segment (bio) prožet hrvatskim jezikom¹⁰, a „pojedinci postaju dvojezični uslijed različitih razloga, npr. sporazumijevanje s okolinom, uključenost u obrazovni sustav službenoga ili većinskoga jezika, nužnost ovladavanja stranim jezikom kao školskim predmetom kao znakom obrazovanja ili sporazumijevanja s ljudima izvan zemlje (...)“ (Jelaska, 2005, str. 39), oni se u kontekstu ovoga rada smatraju dvojezičnim (ili višejezičnim)¹¹ govornicima.

S uporištem u navedenoj dvojezičnosti studenata čiji su primjeri poslužili kao korpus, predmet rada jest tumačenje utjecaja (interferencija) materinskoga (mađarskoga) jezika u mađarskih studenata na usvajanje i (standardnu) uporabu glagolske rekcije hrvatskih glagola, što će se, uz iznošenje ključnih podataka o metodologiji i pristupu istraživanju, razlučiti u glavnome dijelu rada. U skladu s tim analizom se, okosnicom ovoga rada, nastoje postići sljedeći istraživački ciljevi:

1. iznijeti razlike u glagolskoj rekciji između uspoređenih hrvatskih i mađarskih glagola istoga značenja
2. istaknuti i rastumačiti pogreške studenata povezane s rekcijom hrvatskih glagola
3. utvrditi u kojoj mjeri materinski (mađarski) jezik studenata utječe na usvajanje hrvatskoga jezika i služenje njime kada je riječ o navedenoj sintaktičkoj kategoriji
4. te na koncu, tumačenjem sintaktičkih (rekcijskih) interferencija mađarskoga jezika produbiti suodnos dvaju jezika u kontekstu poučavanja hrvatskoga jezika kao inoga.

U nastavku rada pozornost će se, nakon zadavanja metodološkoga okvira, usmjeriti na analizu utjecaja mađarskoga jezika na usvajanje i uporabu glagolske rekcije hrvatskih glagola u spomenute skupine studenata, a na temelju primjera zabilježenih u praksi poučavanja hrvatskoga kao inoga jezika.¹²

¹⁰ I to neovisno o tome jesu li se njime služili aktivno ili pasivno jer dvojezičnost obuhvaća i pasivno (pasivna dvojezičnost) i aktivno (aktivna dvojezičnost) služenje drugim jezikom (Jelaska, 2005, str. 44).

¹¹ O višejezičnosti detaljnije u Jelaska, 2005, str. 46–48.

¹² O strukturi sintagmi i rečenica u mađarskome jeziku, a samim tim i o rekciji, vidi Andrić, 2008; Imrényi i sur., 2013; Keszler 2002, str. 351–370.; Pankovics, 2021, str. 211–219.

3. ANALIZA UPORABE GLAGOLSKE REKCIJE HRVATSKIH GLAGOLA U MAĐARSKIH STUDENATA I METODOLOŠKI OKVIR

Vjerno najavljenim istraživačkim ciljevima zadatak ovoga poglavlja jest, nakon iznošenja podataka o uporabljenoj metodologiji, analiza uporabe glagolske rekcije u hrvatskome jeziku u mađarskih studenata čijim je materinskim jezikom mađarski jezik. U tu će se svrhu analizirati rekcija deset¹³ istoznačnih hrvatskih i mađarskih glagola. Rekcija se glagola što su predmetom istraživanja promatra i analizira u granicama standardnoga jezika¹⁴, tj. u skladu s propisom u relevantnim rječnicima hrvatskoga i mađarskoga jezika,¹⁵ iako se u obzir uzima i zastupljenost dane rekcije u praksi. Pri tomu je riječ o sljedećim rječnicima: *Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika* (u nastavku rada VRH), *Rječnik hrvatskoga jezika* (RHJ), *Hrvatski jezični portal* (HJP); *A magyar nyelv értelmező szótára*¹⁶ (ÉrtSz.), *Magyar igei szerkezetek (a leggyakoribb vonzatok és szókapcsolatok szótára)* (MISZ).¹⁷ Također, budući da se istraživački pogled, kako je i rečeno, usmjerava i na praksu kao i da se korpus primjera drugoga konzultiranog mađarskog rječnika oslanja na korpus *Magyar Nemzeti Szövegtár* (u prijevodu *Mađarska nacionalna riznica tekstova*), koji sadrži 187 milijuna riječi, pri analizi se određenih glagola i njihove rekcije, naravno kada se to smatralo potrebnim, konzultirao i korpus *hrWaC*. U analizi se primjenjuje kontrastivna metoda, tj. uspoređuje se rekcija navedenih istoznačnih hrvatskih i mađarskih glagola, pri čemu se, vodeći se činjenicom da poneki glagoli mogu biti nositelji različitih značenja – a u tome bitna uloga pripada i određenoj rekciji – dakako razmotrio i semantički kriterij, tj. određena je rekcija protumačena u sklopu značenja koje nosi. Cilj jest utvrditi utjecaj mađarskoga jezika na hrvatski kada je riječ o

¹³ Premda je broj glagola koji bi se mogli uključiti u analizu veći, zbog praktičnih se razloga, a ponajprije imajući na umu okvire ovoga rada, analizira njih deset.

¹⁴ Iako će se u svrhu analize i usporedbe ponegdje navesti i oblik/primjer koji se ne smatra standardnojezičnim.

¹⁵ Pokraj mađarskih se glagola uključenih u analizu, u zagradi navodi njihova rekcija.

¹⁶ Riječ je digitaliziranoj inačici rječnika *A magyar nyelv értelmező szótára* (u prijevodu *Objasnidbeni rječnik mađarskoga jezika*), višetomnoga rječnika izdanoga 1959. – 1962., koji je dostupan ovdje: <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-a-magyar-nyelv-ertelmezo-szotara-1BE8B/>.

¹⁷ Riječ je o rječniku izdanom 2010., a koji sadrži mađarske glagolske konstrukcije, tj. popisuje najčešće rekcije i izraze. Kao njegova odlika, između ostaloga, ističe se da „rječnik u okviru mađarske leksikografije na inovativan način primjenjuje suvremena sredstva jezične tehnologije“ kao i da je „(...) isključivo načelo pri prikupljanju korpusa bilo načelo čestotnosti“, što upućuje na vezu s uporabom. U izvorniku: „A szótár a magyar nyelvű lexikográfiában egyedülálló módon alkalmazza a szótárírást segítő modern nyelvtchnológiai eszközöket“, „(...) az anyagyűjtés kizárólagos vezérlő elve a gyakoriság.“ (MISZ, 2010, poledina).

rekciji navedenih deset glagola, tj. istaknuti i rastumačiti pogreške studenata uzrokovane jezičnim interferencijama njihova materinskoga (mađarskoga) jezika. U konačnici se nastoji produbiti i suodnos dvaju jezika u kontekstu poučavanja hrvatskoga jezika kao inoga izvornim govornicima mađarskoga jezika, tj. na rekcijske se pogreške uzrokovane interferencijama nastoji upozoriti kao na pojave koje je vrijedno prepoznati pri poučavanju hrvatskoga jezika upravo onima čiji je materinski jezik mađarski.

3.1. *Smetati* komu/čemu – mađ. *zavar valakit/valamit*¹⁸ (A)

Prvi glagol koji je predmetom analize jest glagol *smetati*, koji u hrvatskome jeziku ima besprijedložnu dativnu rekciju (VRH, 2016, str. 1431; RHJ, 2000, str. 1148 ; HJP), a u studentskim se primjerima pojavljuje uz besprijedložni akuzativ, tj. otvara mjesto izravnomu objektu, primjerice:

- (1) *Nisam htjela smetati njega.*
- (2) *Smetao ju je cijelo vrijeme.*
- (3) *Smeta me kad netko glasno govori.*
- (4) *Réku smeta ako joj netko nešto kaže.*

U mađarskome je pak jeziku glagolu što je istoznačan glagolu *smetati* – a to je *zavar* valakit/valamit – propisana akuzativna rekcija, i to za sva opisana značenja, što potvrđuju oba konzultirana mađarska rječnika (ÉrtSz.; MISZ, 2010, str. 195). Kako glavnina konzultiranih rječnika hrvatskoga standardnog jezika glagolu *smetati* ne pridružuje akuzativnu rekciju, i to onu besprijedložnu, za navedene se primjere pretpostavlja interferencija mađarskoga jezika, tj. rekcije glagola *zavar*. Ipak, zanimljivosti radi valja istaknuti da premda konzultirani rječnici hrvatskoga jezika navode i mogućnost uporabe glagola *smetati* kao prijelaznoga (VRH, 2016, str. 1431; HJP), takva je njegova rekcija obilježena kao pripadna razgovornome stilu – osim u RHJ-u (2000, str. 1148), gdje se, zanimljivo, navodi kao stilski neobilježena – zato se u ovoj analizi, omeđenoj granicama standardnoga jezika, mogućnost interferencije te (besprijedložne akuzativne) razgovorne rekcije isključuje.¹⁹

¹⁸ Akuzativni nastavak u mađarskome jeziku jest *-t*, a čemu u kontrastivnom pogledu u prvome redu odgovara besprijedložni akuzativ (usp. Andrić 2002: 149).

¹⁹ To podupire i činjenica da je glagolu *smetati* pridružena samo dativna rekcija i u, primjerice, materijalima iz kojih uče mnogi studenti kroatistike (usp. Čilaš Mikulić, Gulešić Machata, Udier 2020: 227), hrvatski iseljenici u inozemstvu itd., pa su tako kao osnovni nastavni materijal poslužili i studentima čiji su primjeri korpusom ovoga rada.

3.2. Razmišljati/razmisliti²⁰ o kome/čemu – mađ. *gondolkodik/gondolkozik valakin/valamin*²¹ (L)

Kada je u pitanju hrvatski glagol *razmišljati/razmisliti* – koji je u okvirima standardnoga jezika nositeljem isključivo lokativne rekcije s prijedlogom *o* (VRH, 2016, str. 1302; RHJ, 2000, str. 1055; HJP) – on je u studentskim primjerima potvrđen također s lokativom, točnije u sklopu izrazâ s prijedlogom *na*, što predočavaju i ovi primjeri:

- (5) *Razmišljali smo na toj ideji.*
- (6) *Mnogo sam razmišljao na tome.*
- (7) *Morat ću dobro razmisliti na tome hoću li ih kupiti.*
- (8) *Neću na tome ni razmišljati tijekom ljeta.*

Budući da se u mađarskome jeziku pravilnom smatra (i)²² uporaba glagola *gondolkozik/gondolkodik* s (lokativnom) rekcijom²³ (ÉrtSz.; MISZ, 2010, str. 69) koja u hrvatskome jeziku odgovara lokativnoj rekciji s prijedlogom *na*, za donesene se primjere pretpostavlja mađarska interferencija pri uporabi dopune glagola *razmišljati/razmisliti*. Tomu u prilog, osim istaknutih dopuna, govore i suodnosne riječi (primjer 7).

3.3. Sjećati se koga/čega – mađ. *emlékezik/emlékszik valamire/valakire* (A)²⁴

Za glagol *sjetiti se* u hrvatskome standardnome jeziku propisana je besprijedložna genitivna rekcija (VRH, 2016, str. 1407; RHJ, 2000, str. 1129; HJP), a u značenju „oživiti u svijesti predodžbu o čemu“ te „doći na kakvu misao, dobiti ideju kako što riješiti, razmišljanjem spoznati ono što se ne vidi ili ne zna“ (VRH, 2016, isto). No u sljedećim se primjerima zapaža uporaba prijedložne akuzativne rekcije glagola *sjećati se*, i to s prijedlogom *na*:

²⁰ S obzirom na to da glagoli *razmišljati/razmisliti* čine vidski par, nužno je naglasiti da to – zbog razlika u kategoriji glagolskoga vida između dvaju jezika – ne vrijedi za mađarske glagole *gondolkodik* i *gondolkozik*, već je, kada su oni u pitanju, svega riječ o dvama istovrijednim oblicima.

²¹ Mađarski nastavci *-n/on/en/ön* odgovaraju lokativu s prijedlogom *na* ili *po* (usp. Andrić 2002: 162).

²² Mađarska norma dopušta i rekciju glagola *gondolkodik/gondolkozik* koja u hrvatskom odgovara lokativnoj dopuni s prijedlogom *o*, dakle *razmišljati/razmisliti* o kome/čemu (ÉrtSz.; MISZ, 2010, str. 69), pa se njezina interferencija isključuje.

²³ Kako u mađarskome jeziku postoji više lokativnih padeža, tj. njih 10 (vidi Andrić, 2002 str. 173), rekcije mađarskih glagola koje pripadaju kojem od njih u sklopu se ovoga rada, pa i radi lakše usporedbe s hrvatskim padežnim sustavom, nazivaju lokativnima.

²⁴ Mađarski nastavci *-ra/re* odgovaraju (i) akuzativu s prijedlogom *na* (usp. Andrić, 2002, str. 167–168).

- (9) *Ali već me boli ako sjećam **na** sestru.*²⁵
- (10) *Sjećam se **na to** da smo vidjeli jako lijepe građevine.*
- (11) *Ne sjećam dobro **na svoje prijatelje** iz vrtića.*
- (12) *Rado sjećam **na svoju učiteljicu**.*

Promotrivši donesene primjere te imajući u vidu da se u mađarskome jeziku u svrhu izražavanja navedenih značenja standardnojezičnom smatra uporaba rekcije glagola *emlékezik/emlékszik* (ÉrtSz.; MISZ, 2010, str. 52) koja, kako je i istaknuto, u hrvatskome jeziku odgovara akuzativu s prijedlogom *na*, pretpostavlja se mađarska interferencija kada je riječ o uporabi prijedložne akuzativne rekcije hrvatskoga glagola *sjećati se*.

3.4. *Diviti se komu/čemu* – mađ. *gyönyörködik valakiben/valamiben*²⁶ (L)

Glagol *diviti se* u hrvatskome standardnom jeziku ima samo besprijedložnu dativnu rekciju, u čemu se slažu svi konzultirani rječnici hrvatskoga jezika (VRH, 2016, str. 201; RHJ, 2000, str. 187; HJP), a kada se radi o značenju „smatrati što iznimno lijepim, biti ushićen, oduševljen“ kao i „iznimno cijeniti koga, osjećati veliku ljubav, poštovanje“ (VRH, 2016, isto). Međutim, korpus bilježi primjere u kojima se on rabi s lokativom s prijedlogom *u*, primjerice:

- (13) *Bili smo u muzeju u Parizu i divili se **u** ogromnim slikama.*
- (14) *Mala djeca u školi dive danas **u** osobama s interneta.*
- (15) *Dora, moja sestra, u školi jako je divila se **u** jednoj njezinoj kolegici.*

Mađarska je pak norma kada je riječ o rekciji glagola *gyönyörködik* jednako isključiva, tj. za oba se navedena značenja propisuje jedna, lokativna rekcija (ÉrtSz.; MISZ, 2010, str. 71) – koja je, kontrastivno gledajući, u hrvatskome jeziku prispodobiva lokativnoj rekciji s prijedlogom *u* – a što se daje uočiti i u navedenim primjerima. Stoga je opravdano pretpostaviti utjecaj lokativne rekcije mađarskoga glagola *gyönyörködik* na hrvatski glagol *diviti se*.

²⁵ Izostavljanje čestice/povratne zamjenice *se* relativno je česta pogreška u mađarskih studenata, to bi, naravno, valjalo dodatno istražiti.

²⁶ Mađarski nastavci *-ban/ben* najčešće odgovaraju lokativu s prijedlogom *u* (usp. Andrić, 2002, str. 156).

3.5. *Zaboraviti* (na) koga/što – mađ. *megfelelkezik valakiről/valamiről*²⁷ (L)

Prema konzultiranim rječnicima hrvatskoga standardnog jezika glagol *zaboraviti* valja rabiti s besprijedložnim akuzativom²⁸ (VRH, 2016, str. 1768; RHJ, 2000, str. 1378; HJP), npr. *zaboraviti matematiku, kišobran, roditelje* i sl. (VRH, 2016, isto). Korpus pak sadrži primjere u kojima se očituje uporaba lokativne rekcije glagola *zaboraviti*, i to u vidu lokativnih dopuna s prijedlogom *o*, recimo:

- (16) *Potpuno sam zaboravio o tome da trebam predati zadaću.*
- (17) *Jučer sam se sjetio, no zaboravio sam o ovome.*
- (18) *Zaboravila sam o tome da bih ga napisala.*

U mađarskome je jeziku, za razliku od hrvatskoga, propisana uporaba glagola *megfelelkezik* s lokativom (ÉrtSz.; MISZ, 2010, str. 119), i to je – u pogledu usporedbe s hrvatskim jezikom – riječ o lokativnoj dopuni s prijedlogom *o*. Dakle, s obzirom na to da hrvatska norma ne navodi lokativnu rekciju glagola *zaboraviti*²⁹, u navedenim se primjerima pretpostavlja utjecaj rekcije mađarskoga glagola *megfelelkezik*. Pritom na to u dvama primjerima upućuju suodnosne riječi, a u jednom zamjениčki prijedložno-padežni izraz (s prijedlogom *o*).

3.6. *Svirati* što / na čemu – mađ. *játszik valamin* (L)

Za glagol *svirati* u rječnicima je propisana uporaba besprijedložne akuzativne rekcije (VRH, 2016, str. 1504; RHJ, 2000, str. 1208; HJP), što je vidljivo i u primjerima *svirati gitaru, harmoniku, trubu* i sl. (VRH, 2016, isto). Izuzev besprijedložnoga akuzativa u konzultiranim je hrvatskim rječnicima, iako samo u RHJ-u (2000, isto), navedena mogućnost njegove uporabe s lokativom s prijedlogom *na* – *svirati na violini* – što potvrđuju i Silić i Pranjeković (2005, str. 231) u svojoj gramatici tvrdeći da je riječ o značenju sredstva, a kao potvrdu navode istovjetni primjer – *svirati na violini*. U stu-

²⁷ Mađarski nastavci *-ról/ről* odgovaraju, između ostaloga, lokativu s prijedlogom *o*. Oni se, kao delativni nastavci, pojavljuju upravo i kao rekcija uz glagole, npr. *beszél valamiről* (govori o nečemu), *gondolkodik valamiről/valakiről* (razmišlja o nečemu/necome) itd. (usp. Andrić, 2002, str. 168–169).

²⁸ Međutim, moguća je uporaba toga glagola i u akuzativu s prijedlogom *na* te tada označava privremenost, a što, zanimljivo, ne navodi nijedan konzultirani rječnik. Više o tome u Babić, 2007, str. 71–72.

²⁹ Također, značenju glagola *zaboraviti* odgovara i mađarski glagol *elfelejt* valakit/valamit, koju također ima akuzativnu rekciju, pa se njegova moguća rekcija isključuje.

dentskim je primjerima zamjetna uporaba upravo takve, lokativne, rekcije glagola *svirati*, primjerice:

- (19) *On lijepo svira na gitari.*
- (20) *U osnovnoj školi svirala sam na violini.*
- (21) *Na koncertu su svirali na gitari, harmonici i violini.*
- (22) *Moj brat godinama svira na klaviru.*

Za mađarski je glagol *játszik*, koji uz brojna druga značenja može nositi i ono „znati upravljati kakvim instrumentom, na njemu znati i obično izvoditi skladbe”³⁰ – a upravo je to značenje ključno u kontekstu ove usporedbe – s druge strane navedena i oprimjerena samo lokativna rekcija (ÉrtSz.; 2010, MISZ, str. 83) kojoj u hrvatskome jeziku odgovara upravo spomenuta lokativna rekcija s prijedlogom *na*. Budući da su hrvatski izvori glede navođenja lokativne rekcije glagola *svirati* neusklađeni – odnosno od triju konzultiranih rječnika navodi ju samo jedan (RHJ) – a mađarska je norma u tome isključiva, za navedene se primjere također pretpostavlja utjecaj rekcije glagola *játszik* na onu hrvatskoga glagola *svirati* – dakako u okviru značenja „proizvoditi tonove na glazbalu“ (VRH, 2016, isto). Tu tvrdnju pojačava i činjenica da korpus *hrWaC* za akuzativnu sintagmu *svirati violinu* bilježi znatno više rezultata (446) negoli za istoznačnu, lokativnu sintagmu *svirati na violini* (63): to navodi na zaključak da je akuzativna rekcija toga glagola u hrvatskome jeziku uporabno znatno češća nego lokativna, stoga možda i to, premda neizravno, dodatno može poduprijeti tvrdnju o rekcij-skoj interferenciji mađarskoga glagola na hrvatski.³¹

3.7. Uživati u komu/čemu, što – mađ. *élvez valakit/valamit*

Ako je govora o rekciji glagola *uživati*, za njega je u svim konzultiranim rječnicima propisana lokativna rekcija (VRH, 2016, str. 1658; RHJ, 2000, str. 1336; HJP), pa mu se dopuna pridružuje kao izraz s prijedlogom *u*, a u sklopu značenja „postizati čime osjećaj ugone ili zadovoljstva, ugone ili užitka“ (VRH, 2016, isto). Studentski primjeri koji su dijelom korpusa međutim odražavaju uporabu toga glagola kao prijelaznoga, tj. pridružuje mu se izravni objekt, čemu kao dokaz služe ovi primjeri:

³⁰ U izvorniku: „vmely hangszert kezelni tud, zenedarabokat tud v. szokott előadni rajta” (ÉrtSz.)

³¹ Akuzativna se rekcija npr. propisuje i za prefigurirani svršeni glagol *odsvirati* (VRH, 2016, str. 934; RHJ, 2000, str. 738; HJP), ali i za istoznačni, također prefigurirani, mađarski glagol *eljátszik* (ÉrtSz.), zbog čega pri njihovoj uporabi ne dolazi do interferencija. To upućuje i na povezanost glagolskoga vida i glagolske rekcije.

- (23) *Primijetila sam da jako uživam **prevođenje**.*
- (24) *Uživam **to** kad mogu popiti kavu s prijateljima.*
- (25) *Prije sam uživala **šetnju** gradom, ali sada već ne.*

Istoznačni je pak mađarski glagol *élvez* obilježen akuzativnom rekcijom (ÉrtSz.; MISZ, 2010, str. 51), i to u svim tumačenim značenjima, pa tako i u spomenutom, a upravo se to zapaža i u donesenim primjerima (dva izravna objekta te suodnosna riječ što upućuje na objektu rečenicu). Imajući stoga u vidu navedene primjere, ali i činjenicu da glagol *uživati* u okvirima hrvatskoga standardnog jezika besprijedložnom akuzativu može otvoriti mjesto samo ako je riječ o značenju „koristiti se čim, imati pravo na što“, npr. *uživati mirovinu/povlastice* (VRH, 2016, str. 1658; RHJ, 2000, str. 1336; HJP), dakle ne u značenju što ga nose primjeri iz korpusa, moguće je pretpostaviti utjecaj (akuzativne) rekcije mađarskoga glagola na hrvatski.

3.8. Učiti za koga/što – *tanul* valamire (A)

Glagol *učiti* u hrvatskome jeziku može otvoriti mjesto i prijedložnom i besprijedložnom akuzativu (VRH, 2016, str. 1596; RHJ, 2000, str. 1290; HJP), ali u svrhu ovoga rada izdvojit će se akuzativna rekcija koja otvara mjesto dopuni (neizravnom objektu) s prijedlogom *za*, i to kada konstrukcija *za* + A označava „predmet na koji se odnosi predikatna radnja“ ili „označuje vrijeme u koje je što predviđeno“ (VRH, 2016, str. 1707). No u zabilježenim studentskim primjerima to je značenje pripalo akuzativnim dopunama s prijedlogom *na*, a ne *za*, primjerice:

- (26) *Cijeli dan morala sam učiti **na ispit** iz lingvistike.*
- (27) *Nisam dovoljno učila **na to** i nisam dobila dobru ocjenu.*
- (28) *Oprostite, jučer cijeli sam dan radila i nisam mogla učiti **na današnji ispit**.*
- (29) ***Na sutra** moram učiti književnost.*

Mađarska pak norma u slučaju istoznačnoga glagola *tanul* za izražavanje takva odnosa/značenja navodi rekciju sa sublativnim nastavcima *-ra/re* (ÉrtSz.), što, kako je i rečeno, u odnosu na hrvatski jezik odgovara akuzativu s prijedlogom *na*.³² Izneseno navodi na zaključak da je u donesenim primjerima prisutan utjecaj takve mađarske rekcije glagola *tanul* – u čemu određujuću ulogu imaju nastavci *-ra/re* – dakako kada je riječ o navedenim značenjima.

³² Sublativni se nastavci *-ra/re* osim u prostornom mogu uporabiti u vremenskom značenju kao i u značenju načina, uzroka, namjene, cilja (vidi u Andrić, 2002, str. 165–168).

3.9. Čuditi se komu/čemu; čuditi koga/što – mađ. *csodálkozik valakin/valamin (L); csodál valakit/valamit (A)*³³

Rekcija je glagola *čuditi se* u hrvatskome standardnom jeziku besprijedložna dativna (VRH, 2016, str. 154; RHJ, 2000, str. 148; HJP), što potkrepljuju i ovi primjeri: *Čudim se njegovu postupku.*; *čuditi se savršenstvu ljudskoga tijela* (VRH, 2016, isto). No osim povratnoga glagola *čuditi se* normirana je i uporaba prijelaznoga glagola *čuditi* u značenju „izazivati kod koga iznenađenje čim neočekivanim“, npr. *Čudi nas razvoj situacije.*; *Ne trebaju nas čuditi njegovi postupci.* (VRH, 2016, isto; HJP). Primjeri iz korpusa pak svjedoče o uporabi glagola *čuditi se* s lokativom s prijedlogom *na*, ali i uporabi glagola *čuditi* s besprijedložnim akuzativom, recimo:

- (30) *Čudim to što je takav.*
- (31) *Čudim što u Hrvatskoj ima tako malo Mađara.*
- (32) *Ja i prijateljica čudile smo se na tome što je rekla.*
- (33) *Moja mama jako je čudila se na tome kada sam joj rekla da više nemam snage raditi.*

Ako se osvrne na rekciju tih glagola u mađarskoj normi, ona je isključivo lokativna u slučaju glagola *csodálkozik* (u hrvatskome jeziku odgovara lokativnoj dopuni s prijedlogom *na*), a akuzativna u slučaju glagola *csodál* (odgovara besprijedložnom akuzativu) (ÉrtSz.; MISZ, 2010, str. 35). Na temelju rečenoga, dakle može se pretpostaviti interferencija rekcije glagola *csodálkozik*, i to u dvama primjerima (32) i (33).

Sa svrhom tumačenja pak moguće interferencije glagola *csodál* najprije će se iznijeti doslovni prijevodni ekvivalenti mađarskih primjera iz konzultiranih rječnika – i to po gramatičkoj strukturi jednakih primjerima (30) i (31) – a to su ovi: *Čudim što tako govori*; *Čudi što su došli/le*; *Čudim što djetetu sve dopušta*.³⁴ U suprotnosti s navedenim mađarskim u svim hrvatskim primjerima glagol *čuditi* isključivo otvara mjesto izravnomu objektu koji označava iskustvenika³⁵, što uz navedene primjere potvrđuju i ovi: *Ne*

³³ Kao istoznačni povratnomu glagolu *čuditi se* uzima se glagol *csodálkozik* – jer zbog nastavka *-kozik* odgovara glagolima sa zamjenicom/česticom *se* (usp. Andrić, 2002, str. 113) – a kao onaj prijelaznoga glagola *čuditi* pak glagol *csodál*, s kojim dijeli istu (akuzativnu) rekciju.

³⁴ U izvorniku: *Csodálom, hogy így beszél; Csodálja, hogy eljötték; Csodálom, hogy mindent megengedsz a gyereknek* (ÉrtSz.). Rječnik najčešćih mađarskih glagolskih konstrukcija navodi jedan primjer, također takav – *Csodálta a mutatónyokat* (hrv. *Čudio/la je izvedbe.*) (MISZ, 2010, str. 35).

³⁵ *Iskustvenik, doživljavač* ili *doživljač* naziv je kojim se u hrvatskoj jezikoslovnoj literaturi u kontekstu proučavanja psiholoških glagola označava „osoba ili živo biće koja nešto osjeća ili doživljava“ (Birtić–

*čudi me da dobiva toliko glasova gledatelja; Mene više čude djevojke koje to rade, a ne muškarci koji to plaćaju.; Promjene nas ne smiju čuditi niti iznenaditi.*³⁶ To pak za mađarske primjere, pa tako ni za primjere (30) i (31) iz korpusa, ne vrijedi jer objektne rečenice što se u njima nalaze ne označavaju iskustvenike. Drugim riječima, može se ustvrditi da je u primjerima (30) i (31) preslikan čitav gramatički obrazac (zavisnosloženih objektnih) mađarskih rečenica u kojima se nalazi glagol *csodál*, zbog čega se – i to unatoč (istoj akuzativnoj) rekciji koju dijeli s glagolom *čuditi* – pretpostavlja gramatička interferencija mađarskoga jezika.³⁷

3.10. *Nedostajati/faliti* komu/čemu – mađ. *hiányol* valakit/valamit (A)

Posljednji glagol koji je dijelom analize ovoga rada jest glagol *nedostajati*, čija normirana rekcija jest besprijedložna dativna (VRH, 2016, str. 836; RHJ, 2000, str. 668; HJP), a istu rekciju ima i istoznačni glagol *faliti* (VRH, 2016, str. 288; RHJ, 2000, str. 256; HJP), koji se – iako pripada razgovornom stilu – u analizu uključuje zbog svoje prisutnosti u korpusu. Primjeri se pak što ih korpus sadrži od takve rekcije odmiču, što prikazuju primjeri u nastavku:

- (34) *Falila sam **ga** na satu.*
- (35) *Fališ li me **na** nastavi?*
- (36) *Jako nedostajem **to** da mogu šetati pokraj mora.*
- (37) *Odmaramo se, ali nedostajemo **sate** hrvatskoga jezika.*

Promotre li se navedeni primjeri, zamjećuje se da je obama glagolima pridružena besprijedložna akuzativna rekcija (dvije zamjenice, jedna imenica i jedna suodnosna riječ što upućuje na objekt u obliku zavisne rečenice). S uporištem u primjerima ali i u tome da je istoznačni mađarski glagol *hiányol*³⁸ nositeljem akuzativne rekcije (ÉrtSz.; MISZ, 2010, str. 76) – i to kada je govora o značenju koje može nositi i glagol *nedostajati/faliti*, tj. „odsutnošću izazivati emociju” i „nemati u potrebnoj mjeri, oskudijevati s kim ili čim” (VRH, 2016,

Runjaić, 2019, str. 2–3). Kako psihološkim glagolima pripada i glagol *čuditi (se)* – <http://valencije.ihjj.hr/word/cuditi/3/> – ovom se dijelu analize pristupa i s pomoću činjenica o psihološkim glagolima.

³⁶ Tako, primjerice, u rečenici *Ne čudi me da dobiva toliko glasova gledatelja* dio *mene* označuje onoga u kome što izaziva iznenađenost ili začuđenost (iskustvenik), a dio *djevojke koje to rade* ono što izaziva iznenađenost ili začuđenost (<http://valencije.ihjj.hr/word/cuditi/3/>).

³⁷ Radi iscrpnoga uvida u sintaktičko-semantičke značajke i odnose psiholoških glagola vidi Birtić–Runjaić, 2019.

³⁸ S tim da se u mađarskome jeziku u istome značenju rabi i glagol *hiányzik*, čija je rekcija ista kao u glagola *nedostajati/faliti*, pa se on izuzima iz analize.

str. 288, 836), odraženome i u navedenim primjerima – razložno je pretpostaviti utjecaj njegove rekcije na onu hrvatskoga glagola *nedostajati/faliti*.

4. ZAKLJUČAK

Cilj istraživanja bio je propitati u kojoj mjeri materinski (mađarski) jezik studenata hrvatskoga jezika utječe na usvajanje i (standardnu) uporabu glagolske rekcije hrvatskih glagola, čemu su kao znanstveni temelj, daka-ko, poslužile jezične interferencije kao pojave izazvane dvojezičnošću/višejezičnošću. Analizom je zbog praktičnih razloga (propisani okviri rada, preglednost itd.) obuhvaćeno deset glagola koje sadrži korpus sastavljen od studentskih primjera prikupljenih tijekom nastavne prakse. Primjenom kontrastivne metode te s osloncem u rekciji analiziranih glagola utvrđeno je da je u gotovo svim studentskim primjerima razvidna interferencija rekcije istoznačnih mađarskih glagola. Ipak, valja naglasiti da se u određenim primjerima rekcija uspoređenoga hrvatskoga i mađarskoga glagola poklapa – primjerice lokativna rekcija glagola *svirati* – no interferencija se mađarskoga jezika i tada može pretpostaviti s obzirom na neujednačenost navođenja lokativne rekcije toga glagola u rječnicima hrvatskoga jezika kao i na njezinu – u odnosu na besprijedložnu akuzativnu rekciju – znatno rjeđu uporabu. Također, interferencija se pojedinih mađarskih glagola, primjerice u slučaju glagola *čuditi*, nastojala objasniti i s pomoću spoznaja o psihološkim glagolima, i to jer je uočeno da je unatoč istoj (besprijedložnoj akuzativnoj) rekciji i hrvatskoga i mađarskoga glagola preslikan čitav gramatički obrazac mađarskih objektnih rečenica.³⁹ Istraživanje govori u prilog tomu da su gramatičke jezične interferencije – pa tako i one sintaktičke, tj. povezane (i) s glagolskom rekcijom – svakako vrijedne pozornosti i temeljit(ij) e analize, a osobito ako se, imajući u vidu pogreške koje uzrokuju, postave (i) u kontekst poučavanja hrvatskoga jezika kao inoga, u ovome slučaju izvornim govornicima mađarskoga jezika. Na koncu, ali ne i manje važno, dobiveni rezultati mogu poslužiti i kao naznake na što obratiti pozornost pri poučavanju glagolske rekcije u sklopu poučavanja hrvatskoga jezika kao inoga mađarskim govornicima, pri čemu je – ponajprije zbog njihove česte uporabe, a različite rekcije – vrijedno izdvojiti i glagole obuhvaćene ovim istraživanjem, tj. uključiti ih u nastavnu praksu kao dvojezične glagolske parove koji su vrijedni (veće) pozornosti kada je u pitanju njihova rekcija.

³⁹ U kojima objekt ne označava iskustvenika, što je s druge strane izrazito obilježje svih hrvatskih rečenica s glagolom *čuditi*.

LITERATURA

- A magyar nyelv értelmező szótára.* (srpanj 2024). (1959–1962). Budapest: Akadémiai Kiadó.
<https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-a-magyar-nyelv-ertelmezo-szotara-1BE8B/>
- Andrić, E. (2002). *Leksikologija i morfologija mađarskoga jezika*. Filozofski fakultet u Novom Sadu, Odsek za hungarologiju.
- Andrić, E. (2008). *Struktura sintagmi i rečenica u savremenom mađarskom jeziku*. Filozofski fakultet u Novom Sadu, Odsek za hungarologiju.
- Babić, S. (2005). Značenje i rekcija glagola zaboraviti. *Jezik: časopis za kulturu hrvatskoga književnog jezika*, 54(2), 71–72.
- Barić, E. i dr. (2005). *Hrvatska gramatika*. Školska knjiga.
- Institut za hrvatski jezik. (kolovoz 2024). *Baza hrvatskih glagolskih valencija*. <http://valencije.ihjj.hr/#>
- Birtić, M. i Runjaić, S. (2019). Sintaktičko-semantička podjela psiholoških glagola u hrvatskome jeziku. *Filologija* 73, 1–25.
- Bockovac, T. (2018). O ugroženosti jezika Hrvata u Mađarskoj. *Studia Slavica Savariensia* 1-2, 2018, 32–39.
- Borbély, A. (2014). *Kétnyelvűség: Variabilitás és változás magyarországi közösségekben*. Budapest: L'Harmattan.
- Čilaš Mikulić M. i dr. (2020). *Razgovarajte s nama! Vježbenica, gramatika i fonetika hrvatskog jezika za više početnike*. Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet, Croaticum, Centar za hrvatski kao drugi i strani jezik.
- Dudás, E. (2023). *Od povijesti jezika do jezične politike*. ELTE BTK Szlav Filológiai Tanszék.
- Haugen, E. (1950). The analysis of linguistic borrowing. *Language*, 26, 210–231.
- Hrvatski jezični portal*. (srpanj 2024). Zagreb – Novi Liber, Srce. <https://hjp.znanje.hr/hrWaC>. *Croatian Web Corpus* v.2.2. (kolovoz 2024). https://www.clarin.si/noske/all.cgi/first_form?corpname=hrwac;align=
- Hudeček, L. i Mihaljević M. (2017). *Hrvatska školska gramatika*. Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje.
- Imrényi, A. i dr. (2017). *Nyelvtan*. Osiris Kiadó.
- Jelaska, Z. i sur. (2005). *Hrvatski kao drugi i strani jezik*. Hrvatska sveučilišna naklada.
- Jojić, Lj. i dr., (ur.) (2015). *Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika*. Školska knjiga.
- Keszler, B. (2000). A szintagmák. U: Keszler, B. (ur.) *Magyar grammatika*, 351–370. Nemzeti Tankönyvkiadó.
- Matasović, R. (2001). *Uvod u poredbenu lingvistiku*. Matica hrvatska.
- Pankovics, G. (2021). Az ige jelentésének összefüggése az igei vonzatstruktúrával. *Magyar Nyelvőr*, 145, 2021: 211–219.
- Romaine, S. (1995). *Bilingualism*. Second Edition. Blackwell.
- Sass, B. i dr. (2010). *Magyar igei szerkezetek: A legyakoribb vonzatok és szókapcsolatok szótára*. Tinta Könyvkiadó.
- Silić, J. i Pranjković, I. (2007). *Gramatika hrvatskoga jezika*. Školska knjiga.
- Šonje, J. (ur.) (2005). *Rječnik hrvatskoga jezika*. Leksikografski zavod Miroslav Krleža.
- Weinrich, U. (1953). *Languages in Contact. Findings and Problems*. Publications of Linguistic Circle of New York – Number 1.

The influence of the (Hungarian) mother tongue of Hungarian students on the adoption and use of verb rection in the process of learning Croatian as a second or foreign language

Rene Čipanj Banja

ELTE BTK, Budapest, Department of Slavonic Studies

An individual's mother tongue undoubtedly influences his/her adoption of a given second and/or foreign language, which manifests itself as language interference on all levels of language, including syntactic. Thus, the verb rection to a certain extent also causes difficulties to the students whose mother tongue is Hungarian whilst learning and adopting the Croatian Language as a second or foreign language, as well as during both its oral and written use. This paper aims to present and analyze syntactic errors connected to the verb rection, which are caused by the influence of the students' mother tongue, on the examples of chosen Croatian and Hungarian verbs. The target group in this study are therefore bilingual/multilingual students whose mother tongue is Hungarian, while the examples which make up the corpus are derived from their written and oral language during teaching practice. The purpose of the study is to determine to what extent the students of the target group make errors concerning the use of the verb rection of the Croatian verbs, but also to contribute to the correlation of the two languages in the context of teaching Croatian as a second and/or foreign language.

Keywords: *bilingualism, language interferences, verb rection, Croatian Language, Hungarian Language*